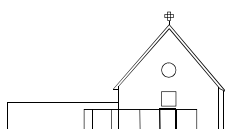

UPPENBARELSEBOKEN

INNEHÅLL

Bakgrundsstudium	2
Löpande kommentar (kap 1-3)	6
Situationsbeskrivningar (kap 4-22)	11
Uppenbarelseboken och NT	16

UPPENBARELSEBOKEN

(Lars Mörling 2007, reviderad 2015)

Förkortningar: Gamla Testamentet – GT, Nya Testamentet – NT

TIDSPERIOD

Aposteln Johannes var förvisad till ön Patmos. Detta skedde sannolikt under kejsar Domitianus (81-96 e Kr). Under hans regering stod kejsarkulten på topp. Domitianus bar titeln "Vår Herre och Gud". Den som inte dyrkade kejsaren kunde straffas med förvisning, fängelse, spöstraff eller i värsta fall döden. De kristna vägrade att tillbe "vilddjurets bild" och bekände endast Jesus som sin Herre. Under denna period genomgick de kristna den svåraste förföljelsen dittills i Romarriket. Brevet är sannolikt skrivet mot slutet av Domitianus regering ca: år 95.

Ett par tidigare dateringar är möjliga och intressanta eftersom de tar oss nära eller t.o.m. före Jerusalems förstörelse år 70 e Kr. En nyckel är hur man uppfattar (17:10) eftersom boken självt gör anspråk på att vara skrivet under den 6:e kejsarens regering: "Fem har fallit, en är, och en har inte kommit än. Och när han kommer ska han bara bli kvar en kort tid." Den 6:e kejsaren är enligt de flesta bedömare Vespasianus (69-79 e.Kr.). I så fall kan boken vara skrivet i nära anslutning till Jerusalems förstörelse.

Men det finns listor på kejsarna börjar med Julius Cesar som förste kejsare, trots att han aldrig bar den titeln. I så fall skulle Nero vara den 6:e kejsaren (54-68 e.Kr.). Han förföljde de kristna. Apostlarna Paulus och Petrus blev marterade i Rom under hans regering. Det var Nero som år 66 gav order om Jerusalems förstörelse, som Jesus i detalj profeterat om i evangelierna. Om Nero är aktuell uppstår frågan om vem den 7:e kejsaren är enligt (17:10): "...och en har inte kommit än. Och när han kommer ska han bara bli kvar en kort tid." Under glappet mellan Neros självmord år 68 och Vespasianus utnämning år 69 hann inte mindre än tre andra personer utropa sig själva till kejsare varför det året kallas för fyrkejsaråret. Detta gör Nero till en möjlig kandidat och med en möjlig datering av boken till före år 68 e Kr. Templet kan ha stått kvar när boken skrevs (11:1-3, 8).

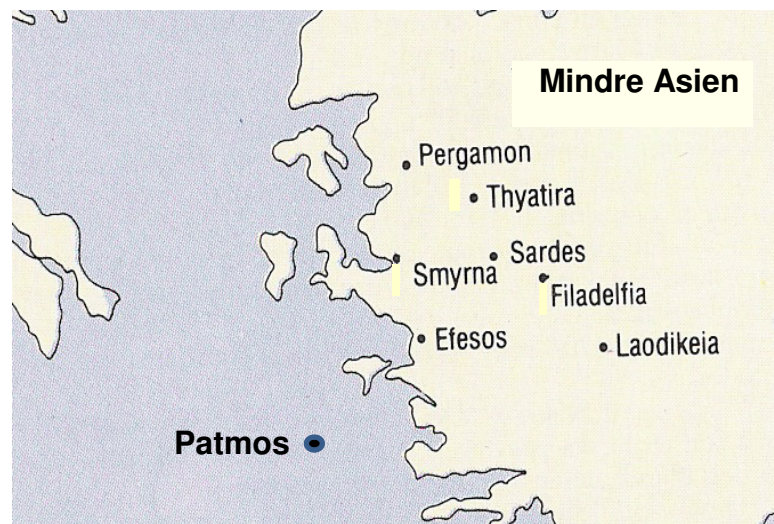
FÖRFATTARE

Aposteln Johannes, som enligt den kristna traditionen var bosatt i Efesos mot slutet av sitt liv. Enligt traditionen kom Johannes dit i samband med det judiska kriget mot Israel och Jerusalem år 66-70 e.Kr. Som apostel måste han ha haft en ledande ställning och ett speciellt ansvar för församlingarna i närområdet.

Han fick en serie uppenbarelser när han var fånge på ön Patmos, inte långt från Efesos (1:1-4, 9, 22:8). Han var vid fullt medvetande under synerna (5:4, 7:14, 17:6).

MOTTAGARE

De sju församlingarna i provinsen Asien var: Efesos, Smyrna, Pergamus, Tyatira, Sardes, Filadelfia, Laodicea (1:11, 2:1-3:22). Samtliga orter låg i vad som idag är västra Turkiet och där Efesos var den största staden i provinsen.

LITTERÄR FORM

- Apokalyps (uppenbarelse). Det handlar om ett symbolspråk som enbart de invigda förstod och det användes därför i tider av förföljelse.
- Av 404 verser är 280 hänvisningar till GT. Det är framförallt hänvisningar till teman, symboler och profetior i 1Mos, 2Mos, Jesaja, Hesekiel, Daniel och Sakarja.
- Siffersymbolik: 1/10, 1/4, 1/3, 1/2, 1, 2, 3, 3 ½, 4, 5, 7, 10, 12, 24, 42, 144, 666, 1000, 1260, 1600, 7000, 144 000, 1 000 000, 100 000 000, 200 000 000. Sjualet som kallas "fullhetstalet" är viktigast och förekommer 52 ggr.
- Boken var en profetisk skrift (1:3, 1:19, 4:1, 22:18-20).

TEMA

Kampen mellan det goda och det onda, mellan Gud och Satan. Boken besvarar den förföljda församlingens fråga som formulerats av martyrerna: "De ropade med stark röst: 'Herre, du som är helig och sann! Hur länge ska det dröja innan du dömer jordens invånare och straffar dem för vårt blod?'" (6:10).

Församlingen led förföljelse från statsmakten och frågan om vem som egentligen satt på tronen, var en verklig fråga. Den frågan besvaras genom boken. Gud är på tronen och triumferar över ondskan i sina domar och genom att rädda sitt folk. Guds seger uppenbaras när Jesus Kristus kommer åter.

NYCKELVERSER

”Skriv nu ner vad du har sett och vad som är och vad som ska ske efter detta.”
(1:19).

”Han som betygar detta säger: ’Ja, jag kommer snart.’ Amen, kom Herre Jesus!”
(22:20)

BREVETS INDELNING

1. Inledning (1:1-8)
2. Uppenbarelse av Kristus och hans budskap till sju församlingar (1:9-3:22)
3. Uppenbarelsen om Kristus, Guds härlighet, domar och frälsning (4:1-22:6)
4. Sammanfattande avslutning (22:7-21)

VIKTIGA TEMAN FRÅN GT

1Mosebok	Uppenbarelseboken
<p>GUD</p> <p>Första himlen och jorden</p> <p>Första vilan (Guds Shalom)</p> <p>Satan en vinnare</p> <p>Synden kom in i världen</p> <p>Död över alla människor</p> <p>Paradiset är förlorat</p> <p>Livets träd är förlorat</p>	<p>GUD</p> <p>Nya/Förnyade himlen och jorden</p> <p>Slutliga vilan (Guds Shalom)</p> <p>Domen över Satan är verkställd</p> <p>Synden är utplånad</p> <p>Döden är utplånad - Evt liv</p> <p>Paradiset är återvunnet</p> <p>Livets Träd är återvunnet</p>

2Mosebok - Josua	Uppenbarelseboken
<p>Israels folk är förslavade</p> <p>Guds befrielse genom Mose</p> <p>Guds domar över Egypten</p> <p>Folket befrias från slaveri</p> <p>Ett rike av präster</p> <p>En jordisk helgedom</p> <p>Jordiska djuroffer</p> <p>Folket förs till löfteslandet</p>	<p>Folken är förslavade</p> <p>Guds befrielse genom Jesus</p> <p>Guds domar över världen</p> <p>Guds folk räddas genom Jesus</p> <p>Ett rike av präster</p> <p>En himmelsk helgedom</p> <p>Jesus offer – det slaktade lammet</p> <p>Folket förs till evig härlighet</p>

Daniels bok	Uppenbarelseboken
<p>De 4 världsrikerna: (2:31-35, 7:1-8) Babyloniska riket Mediskt/Persiska riket Grekiska riket Romarriket</p> <p>Guds rike profeterat (2:31-35, 44) Dramat utspelas på Jorden Tillbedjan av kungen (6:7) Den onde kungen/Antikrist (11:21ff) Förföljelse av Guds folk (11:29ff) Guds dom baserad på böcker (7:9-10) Slutlig dom och evigt liv(12:1-3) Människosonen kommer på moln (7:13-14) Människosonen får makt över folken (7:14) Försegla profetian för framtiden (12:4)</p>	<p>Romarriket</p> <p>Guds rike fullkomnat (21:1-6, 22:1-6) Dramat utspelas på jorden & i himlen Tillbedjan av kejsaren (13:4, 8,12) Kejsaren/Antikrist (13:3-6) Förföljelse av Guds folk (12:17, 13:7) Guds dom baserad på böcker (20:11-15) Slutlig dom och evigt liv (20:11-21:8) Kristus kommer på moln (1:7-8)</p> <p>Kristus regerar över folken (1:5, 19:11-16) Försegla inte profetian (22:10)</p>

LÖPANDE KOMMENTAR (kap 1-3)

I. Inledning (1:1-8)

I.A. Sammanfattande inledning (1:1-3)

Uppenbarelseboken handlar om ett budskap som Jesus fått av Fadern. Inledningen visar att uppenbarelserna kom direkt från Jesus och hans ängel (1:1, 22:16). Boken utlovar välsignelse till den som läser och lyssnar till profetians ord (1:3) och förbannelse till den som lägger till eller drar ifrån något (22:18-19).

I.B. Hälsning - introduktion av bokens tema (1:4-8)

1. Från Johannes till de sju församlingarna (1:4)

2. Nåd och frid från den treenige Guden (1:4-8)

- Fadern representeras av innebörden i namnet Jahveh "som är och som var och som kommer" (1:4).
- Anden representeras av hans sjufaldiga egenskaper (Jes 11:2-3).
- Sonen kallas för "det trovärdiga vittnet" (1:5). Jesus bar fram budskapet från Fadern (1:1) och är därför ett vittne. Redan i Johannesevangeliet framställs Jesus som den som kommit från himlen för att vittna på jorden (Joh 3:9-14, 3:31-33, 1:18). Här i Uppenbarelseboken är alltså Jesus ett vittne (1:5, 3:14). I boken bär Jesus namnet "Guds Ord" (19:13). Jesus talar i boken och när han talar så talar också Anden (2:7, 11, 17 o s v). Den som förmedlar det han fått från Jesus förmedlar därför "Jesu vittnesbörd". Johannes beskriver sig som en som vittnat om Guds ord och Jesu vittnesbörd (1:2) och som är en fånge pga. detta (1:9). Jesu vittnesbörd får ett vidare begrepp i boken med tolkningsnyckeln till de GT:s profetior som boken hänvisar till "Jesu vittnesbörd är profetians ande" (19:10) dvs. profetierna har en tydlig kristologisk uppfyllelse, de uppfylls i Jesus. "Jesu vittnesbörd" avspeglas också i den kristna församlingens bekännelse, deras vittnesbörd om Kristus: "De övervann honom (Draken/Satan) genom Lammets blod och genom sitt vittnesbörds ord, de älskade inte sitt liv så högt att de drog sig undan döden." (12:11).
- Sonen kallas för "den förstfödde från de döda" (1:5). Förstfödd, i betydelsen av den som dött och sedan som den allra förste återfötts till nytt oförgängligt liv (1:18). Men också förstfödd, i betydelsen av en titel, som arvingen, den som ägde förstfödsrätten i gamla Israel (Kol 1:18).
- Sonen kallas för "härskaren över jordens kungar" (1:5). Det var ett avgörande påstående som svarar mot brevets tema. Det var inte "vilddjuret", den romerske kejsaren som hade makten, utan det var Kristus. Han är Herre!

- Sonen är vår frälsare (1:5-6). Med sitt blod har han friköpt oss från slaveri under våra synder och istället gjort oss till ett kungadöme, där han regerar och vi är präster åt Fadern.
- Sonen ska komma tillbaka (1:7). Kristus kommer med molnen som en frälsare och en domare, ett tema som kommer att utvecklas i boken. Bilden är hämtad från Daniel 7:13-14 och Sakarja 12:10.
- Sonen är densamme som Jahveh (1:8). Beskrivningen av Fadern (1:4) ges här åt Sonen. Att det syftar på Sonen är tydligt när man läser v 7-8 tillsammans. Han som "kommer med molnen" är också den "som kommer". Uttrycket A och O (alfa och omega, den första och den sista bokstaven i grekiska alfabetet) betyder just den förste och den siste. Det är innebörden av Jahveh (JAG ÄR), han som samtidigt ÄR den förste och den siste (Jes 44:6, 48:12). I boken syftar samma begrepp på Fadern (1:4, 21:6) och på Sonen (1:8, 1:17, 22:13). Detta innebär att boken tydligt visar att Jesus är sann Gud och sann människa.

II. Uppenbarelse av Kristus och hans budskap till sju församlingar (1:9-3:22)

II.A. Uppenbarelse av Kristus 1:9-20

1. Fången Johannes får en serie uppenbarelser till sju församlingar (1:9-11)

Uppenbarelsen kom på "Herrens dag" som syftar på första veckodagen, den dag Jesus uppstod och det visar att söndagen blivit ett begrepp i urkyrkan. Den som talar med en "röst lik ljudet av en basun" är Jesus Kristus. Han talar genom hela boken antingen direkt eller genom sin ängel (budbärare).

2. Den förhärligade Kristus (1:12-16)

Kristus går omkring bland församlingarna (1:12-13). Han är den närvarande.

Hans hår var vitt som ull (1:14). Han är den vise.

Hans ögon var som eldslågor (1:14). Han är den seende.

Hans fötter liknade skinande malm (1:15).

Hans röst lät som dånet av väldiga vattenfall (1:15). Han har auktoritet.

Han höll sju stjärnor i höger hand (1:16). Han har koll på församlingsledarna.

Hans mun var som ett skarpt svärd (1:16). Han har makt i sitt ord.

Hans ansikte lyste som solen (1:16). Han är den härlige Kristus.

3. Johannes möte med den förhärligade Kristus (1:17-18)

Johannes föll ned som död inför Kristus (1:17, liknar Dan 8:18 och 10:9-10).

Kristus säger om sig själv att (1:17-18):

- Han är den förste och den siste (1:17, 22:13, Jes 44:6, Jes 48:12). Kristus är sann Gud.
- Han är den levande fast han var död (1:18) Kristus är sann människa.
- Han har nycklarna till döden och dödsriket (1:18). Kristus har makt över liv och död.

4. Johannes uppdrag från den förhärligade Kristus (1:19-20)

Johannes får befallning om att skriva ner allt (1:19). Budskapet är riktat till de sju församlingarna och dess ledarskap (1:20) och detta gäller hela boken.

II.B. Budskap till de sju församlingarna (2:1-3:22)

Jesus Kristus, som går omkring bland ljusstakarna och har ett specifikt budskap till varje församling. Varje budskap börjar med en egenskap hos Kristus som är relevant för just den församlingen. Där det finns något att uppmuntra så uppmuntrar han. Därefter följer en förmaning, en varning och slutligen ett löfte. En återkommer uppmaning är: "Den som har öron må höra vad Anden säger till församlingarna."

1. Efesos (2:1-7) var provinsens främsta stad och den tredje största staden i Romarriket efter Rom och Alexandria. Här låg ett centrum för dyrkan av gudinnan Artemis. Aposteln Paulus jobbade här i tre år. Aposteln Johannes bosatte sig i Efesos enligt den kristna traditionen i samband med Jerusalems förstörelse år 70 e Kr.

Jesu egenskap: Han håller sju stjärnor i höger hand och går omkring bland ljusstakarna. Han är den närvarande som har koll på församlingarnas ledarskap.

Uppmuntran: De var uthålliga mot onda människor och falska lärare, något som Paulus tidigare varnat församlingsledarna för (Apg 20:28-31).

Förmaning: De hade övergivit sin första kärlek till Herren. De uppmanas att omvända sig och söka sig tillbaka till den första kärleken.

Varning: Ljusstaken kan komma att flyttas undan. Församlingen kan gå under.

Löfte: Segrarna ska få äta av livets träd. Det var det träd som människan inte fick äta av efter syndafallet (1Mos 3:23-24), men som finns i den eviga härlighet som väntar de troende (Upp 22:1-5, 14).

2. Smyrna (2:8-11) var en vacker stad på nuvarande Turkiets västkust och kallades "Asiens pärla". Smyrna var detsamma som dagens Izmir.

Jesu egenskap: Den förste och siste, som var död men som lever. Begreppet den förste och siste syftar på Gud i Bibeln (Jes 44:6, 48:12). Jesus är alltså sann Gud och sann människa. Han var död men uppstod.

Uppmuntran: De var andligt rika trots yttre fattigdom och de var tydligen förföljda av judar i staden.

Förmaning: De uppmanas att vara trogna intill döden.

Varning: Jesus var nöjd med församlingen och gav ingen varning.

Löfte: Segrarna ska få livets krona och skadas inte av den andra döden. Den andra döden kommer efter den slutliga domen (20:11-15, 21:5-8).

3. Pergamus (2:12-17) var provinsen Asiens administrativa huvudstad. Här byggdes år 29 f Kr det första templet till en kejsares (Augustus) ära och dyrkan. Pergamus var ett centrum för kejsarkulten samt ett centrum för tillbedjan av Zeus, Athena och Dinyos.

Jesu egenskap: Han har det skarpa tveeggade svärdet. Det handlar om kraften och makten i hans ord (1:16, 19:15-16).

Uppmuntran: De höll fast vid Jesu namn trots att Antipas blivit martyrt och trots att Satan (Zeus) hade sin tron i staden.

Förmaning: Några höll sig till Bileams lära med synkretistiska inslag av avgudaofferkött och otukt (4Mos 25:1-3, 31:15-16, 2Pet 2:12-16).

Varning: Vänd om från synden annars ska Jesus strida med sin muns svärd d.v.s. sitt mäktiga ord.

Löfte: Segrarna får det dolda namnet och en vit sten med ett nytt namn (Jes 62:2). Jesus har i boken ett namn som bara han vet om (19:12).

5. Tyatira (2:18-29) var ett centrum för tillverkning av purpurtyger, kläder, keramik och mässingsarbeten.

Jesu egenskap: Guds son som har ögon som eldslågor och fötter som skinande malm. Han ser allt som händer.

Uppmuntran: De hade kärlek, tro, tjänande, uthållighet och fler goda gärningar nu på slutet.

Förmaning: De har låtit en falsk profetissa fortsätta sin tjänst med ett dåligt synkretistiskt resultat.

Varning: Profetissan och hennes efterföljare kommer att straffas.

Löfte: Segrarna får del i Jesu makt (1:5-6) och i morgonstjärnan, som i boken är ett namn på Jesus (22:16).

6. Sardes (3:1-6) låg där två viktiga handelsvägar möttes. Här bedrevs handel och industri.

Jesu egenskap: Den som har Guds sju andar och de sju stjärnorna (1:20). Om man räknar in "Herrens Ande" i Jes 11:2-3 så har vi Guds sjufaldige Ande beskriven där. Guds sju andar syftar på att Jesus har fullheten av Guds Ande och som det slaktade lammet har han samma fullhet av Anden (5:6).

Uppmuntran: Jesus nämner inget som han kan uppmuntra i Sardes.

Förmaning: De var levande till namnet men döda i verkligheten. Vakna och styrk det som är kvar!

Varning: Jesus kan komma som en tjuv när ingen väntar honom.

Löfte: Segrarna ska få vandra med Jesus i vita kläder (7:9-10, 13-17, 19:6-8). Jesus ska kännas vid dem inför Fadern (Matt 10:32-33) och deras namn ska aldrig strykas ur livets bok (20:11-15).

6. Filadelfia (3:7-13) betyder brödrakärlek och staden kallades "lilla Aten" pga. sina vackra tempel och byggnader.

Jesu egenskap: Han är den helige och sanne (19:11) som har Davids nyckel. Enligt Jes 22:20-22 är Davids nyckel en nyckel som gör att ingen annan kan stänga och öppna. Jesus har i boken nyklarna till döden och dödsriket (1:18).

Uppmuntran: Jesus har öppnat en dörr till tjänst som ingen kan stänga. De har trots egen svaghet bevarat Jesu ord och namn. Jesus ska bevara dem genom prövningar. Några judar kommer snart att bli frälsta.

Förmaning: Håll fast det du har så att ingen tar segerkransen.

Varning: Jesus hade inget negativt att säga om den här församlingen.

Löfte: Segraren får bli en pelare i Guds tempel och får Guds namn (22:4) och namnet på nya Jerusalem (21:9-11, 27) och Jesu nya namn skrivet på sig (19:11-13). Det innebär att man tillhör Gud och det nya Jerusalem.

7. Laodicea (3:14-22) betyder "folkens rätt". Staden i Lykosdalen låg nära Hierapolis (dagens Pamukkale) och Kolosse (Kol 4:13, 16). Laodicea var en rik stad som framställde kläder, ögonsalva och mediciner. Staden fick sitt vatten från de heta källorna i Hierapolis via en akvedukt och när vattnet kom fram var det ljummet. I Laodicea dyrkades Zeus, Hermes och läkekonstens gudinna Asklepios.

Jesu egenskap: Han kallar sig för Amen, det trovärdiga och sanna vittnet (1:1-3) och början till Guds skapelse (22:13). Att någon är Amen betyder att man är trofast och en man kan lita på.

Uppmuntran: Jesus hade inga ord av uppmuntran att ge.

Förmaning: Församlingen var är eländig, fattig, blind och naken. De uppmanas att köpa rent guld, vita kläder och ögonsalva av Jesus. Av kärlek uppmanar Jesus dem till omvändelse, han vill ha gemenskap med den här församlingen.

Varning: De var ljumma kristna. Lika ljumma som vattnet från Hierapolis. Om de inte omvände sig kommer Jesus spy ut dem ur sin mun.

Löfte: Den som segrar ska få äta med Jesus och sitta med Jesus på tronen (20:4, Heb 1:3).

SITUATIONSBESKRIVNINGAR (kap 4-22)

Scen 1. Kvinnan och Draken (12:1-18)

- Kvinnan är Guds troende folk (12:1-2)
- Draken är Satan (12:3-4, 9)
- Kvinnan födde en son (jesus) som skall regera över alla folk (12:4-5)
- Draken ville förgöra kvinnans son (12:4)
- Kvinnans son togs upp till Guds tron (12:5)
- Draken besegrades i himlen och kastades ned till jorden (12:7-10)
- De troende besegrade Satan genom Lammets blod, sitt vittnesbörd och sitt martyrskap (12:11)
- Draken förföljde kvinnan som skyddades av Gud (12:6, 12-16)
- Draken förföljde kvinnans övriga barn (12:17)

I denna scen kunde de troende i de sju församlingarna känna igen sig.

Draken (Satan) försökte först förgöra kvinnans son (Kristus) och sedan förfölja kvinnan och hennes övriga barn, dvs. församlingen.

Kristus for upp till himlen. De troende besegrade Draken genom Lammets blod, sitt vittnesbörds ord och sitt martyrskap (12:11)

Scen 2. Draken, Vilddjuret & Falske Profeten (13:1-18)

- Ett vilddjur steg upp ur havet (13:1) dvs. ur folken (17:15)
- Symboliken tyder på Romarriket och Kejsarna (13:1-2, 17:9-11)
- Draken (Satan) var i förbund med Vilddjuret (13:2)
- Draken och Vilddjuret tillbads av folken (13:3-4)
- Vilddjuret hädade Gud (13:5-6)
- Vilddjuret besegrade Guds folk (13:7)
- De enda som vägrade tillbe Vilddjuret var Guds folk (13:8)
- De troende prövades intill döden (13:9-10)
- Ett annat vilddjur kom och var en falsk profet som gjorde under (13:11-13)
- Den falske profeten påverkade folken så att de tillbad Vilddjuret (13:14)
- De som inte tillbad Vilddjuret dödades (13:15)
- De som inte tillbad Vilddjurets bild fick inte handla (13:16-17)
- Vilddjuret har talet 666 (13:18)

Även i denna scen kunde de troende känna igen sig. Vägran att tillbe vilddjurets bild (kejsarens bild) kunde straffas med fängelse, spöstraff eller i värsta fall döden år 94-96 e Kr. De kristna hamnade i en situation då de måste välja mellan trohet mot Kristus eller att bli förföljda.

Här beskrivs en ond Treenighet: Draken, Vilddjuret, Falske Profeten.

Kejsarens bild var på varje mynt man handlade med.

Ett förslag bland många är att "666" avser Domitianus, den åttonde kejsaren som styrde i Rom på 90-talet. Ett annat förslag är Nero (se bakgrundsstudiet).

Scen 3. Hela skapelsen tillber Gud (4:1-11)

- Han som sitter på tronen är Gud Fadern (4:2-3)
- De 24 äldste syftar på gamla och nya förbundet (4:4, 21:12-14, 5:8)
- Guds 7 andar visar på fullheten av Guds Ande (4:5)
- De 4 väsendena representerar skapelsen (4:6-8)
- Tillbedjan av Gud pågår ständigt dag och natt (4:8-11)

Uppenbarelsen bär likheter med uppenbarelserna i Hesekiel 1 och 10, Daniel 7 och Jesaja 6.

Trots förföljelsen av de kristna på jorden är det ändå Gud som sitter på tronen. De tjugofyra äldste representerar Gudsfolket i GT (12 st) och NT (12 st). Den tanken finns med i det nya Jerusalem (21:12-14). De fyra väsendena representerar hela skapelsen i form av lejon-vilddjurens kung, tjur-tamdjurens kung, örn-fåglarnas kung och människa. Gud tillbeds dag och natt av hela skapelsen. Han har makten i himlen och på jorden. Johannes fann en öppen himmel (4:1) och vår tillbedjan sker inför en öppen himmel och är en del av den himmelska gudstjänsten.

Det jordiska templet var en bild på en himmelsk verklighet (Hebr 8:1-5) och nådastolen var en bild på nådens tron i himlen (Hebr 4:14-16).

I Uppenbarelsboken ser vi hur det som fanns i tabernaklet och templet på jorden också hade en motsvarighet i himlen.

JORDEN

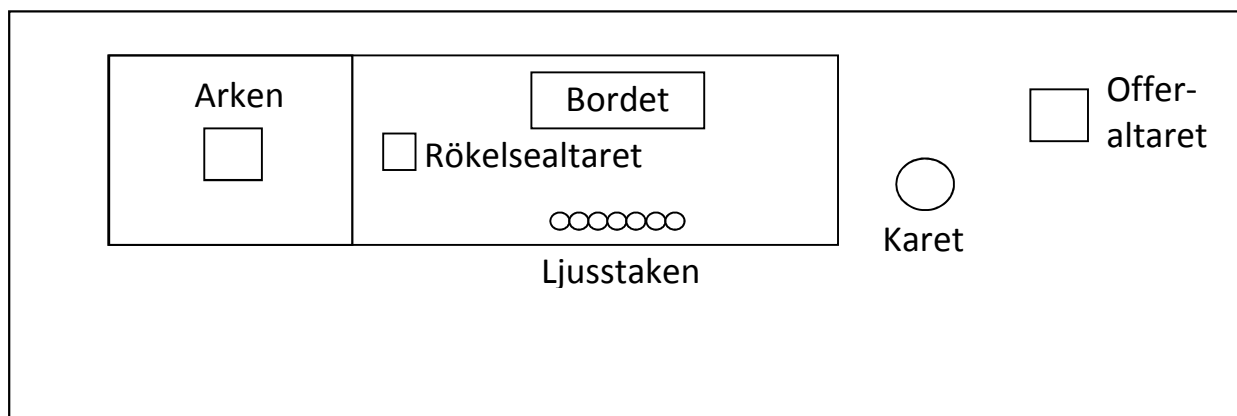
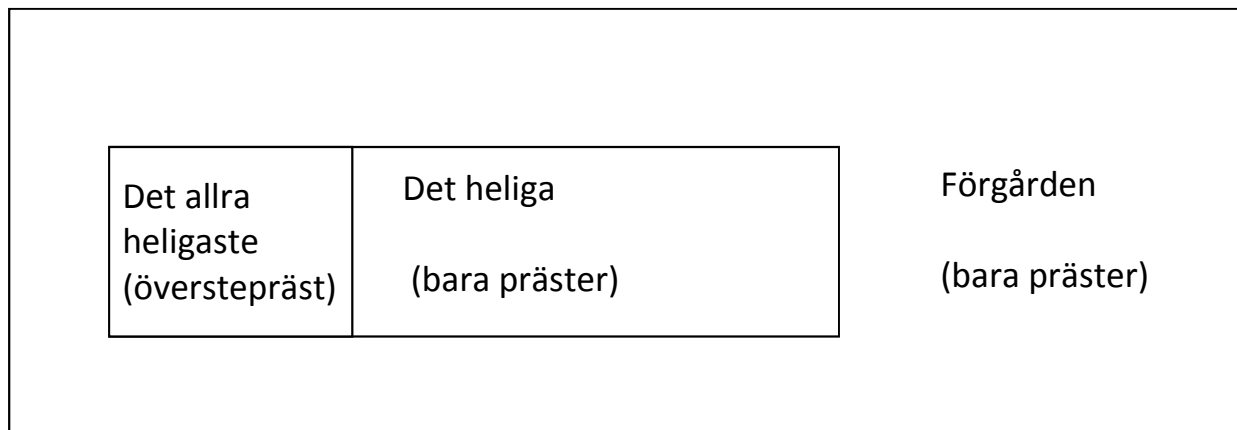
Stängt förhänge (Hebr 9:3-9)
Nådastol (Hebr 8:5, 4:14-16)
Keruber (Hebr 9:5)
Arken (Hebr 9:4)
Sjuarmad ljusstake (Hebr 9:2)
Rökelsealtare (Hebr 9:4)
Vattenkar (2Mos 40:7)
Offeraltare (2Mos 40:6)
Tabernakel/Tempel (Hebr 9:2)
Bord med bröd (Hebr 9:2)

HIMMLEN

Öppen dörr (Upp 4:1, Hes 1, Jes 6)
Tron (Upp 4:2-3, Hes 1, 10, Jes 6)
Keruber (Upp 4:6-8, Hes 1, 10)
Förbundsarken (Upp 11:19)
Guds sju andar som facklor (Upp 4:5)
Altare med troendes böner (Upp 8:3-5)
Kristallhav (Upp 4:6)
Altare med martyrer (Upp 6:9-11)
Guds tempel (Upp 15:5-16:1, 17)
24 äldste (Upp 4:4, 1:6, 5:8)

Jag medger att särskilt den sista jämförelsen kan tyckas långsökt. De tolv skådebröden representerade Israels tolv stammar. Tanken var att folket på så sätt skulle vara närvarande inne i tabernaklet. Bröden representerade alltså gudsfolket. På ett liknande sätt representerar de 24 äldste gudsfolket i det nya och gamla förbundet.

Plan över tabernaklet och prästtjänsten

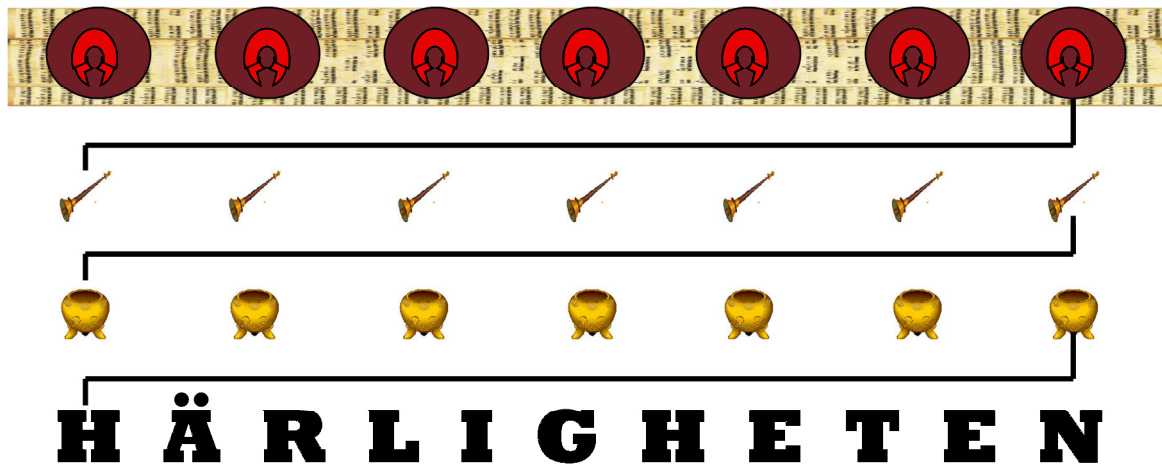
Scen 4. Gud, Lammet och Bokrullen (5:1-14)

- En fullskriven bokrulle i Guds hand (5:1)
- Ingen i hela skapelsen kunde öppna bokrullen (5:2-4)
- Lejonet av Juda (en kunglig titel), var värdigt att öppna rullen (5:5, 1Mos 49:9)
- Davids rotskott (5:5, Jes 11:1-10). Jesus är Davids son i Andens fullhet.
- Det slaktade Lammet och Guds Ande (5:6)
- Lammet tog bokrullen ur Faderns hand (5:7)
- Tillbedjan av Lammet (5:8)
- Den nya lovsången till Lammet (5:9-12)

I bokrullen fanns hela Guds plan angående den sista tiden med dom och frälsning. Lejonet av Juda, Davids rotskott (Messias med Andens fullhet (Jes 11) framträder som ett slaktat Lamm vars ögon är Guds sjufaldige Ande. Bara Lammet var värdigt att ta bokrullen och bryta de sju sigillen som var runt rullen. Hela skapelsen tillber Fadern och Lammet (och Anden, som var i Lammet).

BOKRULLEN INNEHÅLLER – 7 insegel – 7 basuner – 7 skålar – härligheten

Det sjunde inseglet leder direkt in i sju basuner, sju skålar, frälsningen och härligheten. Jag föreslår att innehållet i bokrullen inte ska läsas linjärt som tidslinje utan cirkulärt enligt den hebreiska berättarformen. Det handlar om Guds domar som belyses med olika aspekter och från olika håll.

Jesu undervisning om templets förstöring och hans återkomst

(Matt 24:1-42, Mark 13:1-37, Luk 21:5-36)

- Falsa Messiasgestalter, falska profeter.
- Krig, jordbävningar, pest, hungersnöd.
- Förföljelse av troende, starkt vittnesbörd, men ändå ett stort avfall från tron.
- Evangeliet ska predikas för alla folk.
- När Jerusalem belägras ska kristna fly upp i de judéiska bergen.
- Största nöden i historien, som förkortas för de troendes skull.
- Jerusalem förstörs och förtrampas av hedningar.
- Förödelsens styggelse ställs på helig plats.
- Kosmiska tecken i solen, månen och stjärnorna.
- Jesus kommer i makt och härlighet.
- En glädjedag - vi ska vara redo.
- En domedag - Jesus är jordens domare.

De Judiska krigen 66-70 e Kr

Zeloterna befriade Jerusalem år 66 och Kejsar Nero befallde att Jerusalem skulle förstöras.

När belägringen inleddes så flydde de kristna upp i de judéiska bergen. Belägring var långvarig med hunger och kannibalism. General Titus intog Jerusalem år 70. Den 10/8 förstördes templet. Romare tillbad avgudar på tempelplatsen (se Jesus ord om förödelsens styggelse). De bröt ner templet, stadsmuren och brände staden.

Enligt Josefus dödades 1 347 000 i kriget, 97 000 blev fångar och 11 000 svalt ihjäl

Scen 5. Guds domar

(6:1-17, 8:1-9:21, 11:1-19, 14:14-20:14)

- De sju inseglen (6:1-17, 8:1)
- De sju basunerna som innefattar 3 verop (8:2-9:21, 11:15-19)
- De två vittnena (Mose och Elia) (11:1-14)
- Guds vredes vinpress (14:14-20)
- De sju vredesskålarna (15:5-16:21)
- Skökan, Babylon (Rom) döms (17:1-18:24)
- Kristus som rytturen på den vita hästen (19:11-21)
- Satan, Vildjuret och Falske profeten döms (19:20-21, 20:10)
- Den slutliga domen (20:11-15)

Det finns en slående likhet mellan Jesus eskatologiska undervisning om tecknen och de sju inseglen. Om man tänker sig att det 7:e inseglet på bokrullen leder direkt till 7 basuner, 7 vredesskålar och Jesu återkomst, blir bokens budskap i linje med evangeliernas (Matt 24, Mar 13, Luk 21). Guds domar belyses i så fall här i Uppenbarelseboken från olika håll i ett cykliskt skeende och inte linjärt. I Guds domar uppenbaras Guds makt och rättvisa. I domarna besvaras martyrernas fråga i enlighet med brevets tema (6:10)

Scen 6. Guds folks frälsning

(7:1-17, 14:1-13, 19:1-10, 20:1-6)

- De 144 000 av Israels 12 stammar (7:1-8, 14:1-5)
- Ett oräkneligt antal från alla folk (7:9)
- Tillbedjan av Fadern, Lammet och Anden (7:10-12)
- Evangeliet predikas för alla folk (14:6-13)
- Lovsång och bröllop i himlen (19:1-10)
- 1000-årsriket, en belöning för alla martyrer (20:1-6)

Gud ska rädda sitt folk till den eviga härligheten. Ett fullhetstal av Israel (de 144000 var kristna enligt 14:1-5) samt ett oräkneligt antal av hednafolken dvs. allt Guds folk, som tillsammans med alla änglar tillber Gud Fadern, Sonen och Anden (Lammets ögon var Guds 7 andar enligt 5:6 dvs. den helige Ande). Det ska bli lovsång och bröllop i himlen och ett 1000-årsrike för alla martyrer.

Scen 7. Den eviga härligheten (21:1-22:6)

- En ny himmel och en ny/förnyad jord (21:1)
- Nya Jerusalem kom ner från himlen (21:2)
- Gud bor bland sitt folk (21:3)
- Slut på död och plåga (21:4)
- Livets vatten och Livets träd (21:5-6, 22:1-2)
- Lammets hustru är det nya Jerusalem (21:9-10)
- Gud och Lammet är templet i staden (21:22)
- Gud och Lammet är stadens Ljus (21:23, 22:4-5)
- Bara troende får vara i staden (21:7-8, 21:27)

Allt är återupprättat med en ny himmel, en ny/förnyad jord och ett återvunnet paradiset. Lammets hustru beskrivs som det himmelska Jerusalem dvs. församlingen är en del av paradiset på den nya/förnyade jorden. Profetior i Hes och Jes om Jerusalems kommande härlighet uppfylls här. Draken, synden och döden är borta. De troende har en fullkomlig gemenskap med Gud.

Scen 8. Uppenbarelser av Kristus.

- Den förhärligade Kristus (1:10-18)
- Lejonet av Juda, Davids rotskott och Guds Lamm (5:1-14)
- Barnet som skall styra folken (12:1-6)
- Människosonen som skördar jorden (14:14-16)
- Lammet som församlingens brudgum (19:6-10)
- Ryttaren på den vita hästen (19:11-21)
- Alfa och Omega, den förste och den siste, begynnelsen och änden. (Jes.44:6, Upp.1:7-8, 1:17-18, 21:5-7, 22:12-13)

Boken innehåller uppenbarelser av Kristus, den förhärligade Kristus. Jesus kommer tillbaka som frälsare och domare. Boken betonar både Jesu mandom och gudom. Han är det slaktade Lammet samtidigt som han är den förste och den siste. I boken tillbeds Fadern och Lammet, vars ögon är Guds sjufaldige Ande och därmed tillbeds den treenige Guden.

UPPENBARELSEBOKEN OCH NYA TESTAMENTET

Det finns ingen motsättning mellan Uppenbarelsebokens och NT:s undervisning om Jesu återkomst.

Jesus kommer enligt NT och Uppenbarelseboken för att döma världen och för att föra sitt folk till den eviga härligheten.

Jesus kan komma när som helst. Ingen vet när han ska komma tillbaka.

Församlingen ska vara redo, väntande och längtande.

”Han som betygar detta säger: ’Ja, jag kommer snart.’
Amen, kom, Herre Jesus!” (22:20)